

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ (2)

Ἡ Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου εἶναι μία ἀληθινή προφητεία. Γι' αὐτό ξεκινάει ἀπὸ τὸ παρόν. Ξεκινάει δηλαδή ἀπὸ τὴν ἐπικρατοῦσα κατάσταση τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Γι' αὐτό καὶ γνωρίζει ὁ Ἰωάννης ὅτι ὁ ἐπίσκοπος Ἐφέσου, πού ἦταν καλὸς καὶ δραστήριος καὶ ἔκανε πετυχημένο ἀντιαιρετικὸ ἀγώνα, ὅμως στό βάθος τῆς καρδιάς του εἶχε πάθει μιὰ πνευματικὴ πτώση καὶ «ἀφῆκε τὴν πρώτη ἀγάπη», πού εἶχε στόν Χριστό.

Μετά ἀπὸ αὐτά, μετά ἀπὸ τὴν γνώση τοῦ παρόντος, γράφει ὁ Ἰωάννης στὴν Ἀποκάλυψή του τί θά συμβεῖ στό ἐγγύς μέλλον. Καὶ λέει ὅτι σέ λίγο καιρὸ θά συμβεῖ αὐτό καὶ αὐτό καὶ ὅτι στή Σμύρνη «θά ἔχουν θλίψη ἡμέρες δέκα». Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰωάννης, διέγνωσε καλῶς τὸ παρόν καὶ τὸ ἐγγύς μέλλον, λέγει ἔπειτα γιὰ τὸ τί θά συμβεῖ στά πολὺ μακρυνὰ χρόνια. Ποιὸ θά εἶναι δηλαδή τὸ ἀπώτατο μέλλον τῆς Ἐκκλησίας καὶ σ' αὐτό τὸ θέμα ἀφιερώνει τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ἐγκυκλίου του.

Ἡ Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου, εἶναι καὶ «εὐνόητη» καὶ «ἀκατανόητη». Τὸ «εὐνόητο», αὐτό δηλαδή πού καταλαβαίνουμε ἀπὸ τὸ βιβλίο, εἶναι ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ στό μέλλον δέν θά καλοπεράσει, ἀλλὰ θά περάσει μέσα ἀπὸ κινδύνους καὶ θλίψεις. Στό τέλος ὅμως θά νικήσει. Ἀλλά, ποιοὶ εἶναι οἱ κίνδυνοι αὐτοί, ἀπὸ τοὺς ὁποίους θά περάσει ἡ Ἐκκλησία, καὶ πόσοι καὶ ποιοὶ συγκεκριμένα εἶναι οἱ ἐχθροὶ τῆς, καὶ πότε καὶ πῶς θά γίνουν τὸ καθένα ἀπὸ τὰ προφητευόμενα, αὐτό εἶναι τὸ «ἀκατανόητο». Ὄταν ὅμως πραγματοποιηθοῦν τὰ γραμμένα στὴν Ἀποκάλυψη, τότε θά καταλάβουν οἱ ἄνθρωποι τὸ τί σημαίνει ἐκεῖνο κι ἐκεῖνο πού ἔγραφε τὸ ἱερό αὐτό βιβλίο.

Κύριο θέμα τοῦ βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως εἶναι ὁ ἀγώνας μεταξύ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Διαβόλου, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ κόσμου.

Στόν ἀγώνα αὐτόν τελικά καὶ ὀριστικά, στό τέλος τῶν αἰώνων, θά νικήσει ὁ Χριστός καὶ ἡ Ἐκκλησία. Ἡ κεντρικὴ ἰδέα τοῦ βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως εἶναι ἡ Δευτέρα τοῦ Κυρίου Παρουσία σάν Κριτοῦ καὶ Βασιλέως. Ἔτσι, ἀναφέρει πρῶτα τὰ γεγονότα ἐκεῖνα πού θά προηγηθοῦν τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ. Τὰ γεγονότα αὐτά λέγονται «σημεῖα». Γιατί λέγονται ἔτσι; Λέγονται ἔτσι γιατί μᾶς ὀδηγοῦν κάπου ἄλλου, ὅπως τὰ σημεῖα πού βλέπουμε στόν δρόμο «πρὸς Τρίπολη», «πρὸς Καλαμάτα» μᾶς δείχνουν τὸν δρόμο γιὰ τίς πόλεις αὐτές. Ἔτσι καὶ τὰ γεγονότα πού διαβάζουμε στὴν Ἀποκάλυψη εἶναι «σημεῖα», γιατί θέλουν νά μᾶς ὀδηγήσουν στὴν μετάνοια καὶ τελικά στὴν σωτηρία μας.

Τὰ προγνωστικά «σημεῖα» τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ περιγράφονται στὴν Ἀποκάλυψη συμβολικά μέ ἑπτὰ σφραγίδες, μέ ἑπτὰ σάλπιγγες καὶ μέ ἑπτὰ φιάλες. Στὴν οὐσία πρόκειται γιὰ τὰ ἴδια γεγονότα, τὰ ὁποῖα περιγράφονται μέ τὰ σύμβολα αὐτά. Δηλαδή: Τὰ γεγονότα πού συνέβησαν κατὰ καιροὺς καὶ περιγράφονται διὰ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων, τὰ ἴδια καὶ ἄλλα ἀκόμη γεγονότα, μέ περισσότερη ὅμως ἔνταση καὶ ἔκταση, θά συμβοῦν μέ τὴν παράσταση τῶν ἑπτὰ σαλπίγγων. Καὶ τὰ ἴδια πάλι γεγονότα καὶ περισσότερα, μέ ἀκόμη περισσότερη ἔνταση καὶ ἔκταση, θά συμβοῦν μέ τὴν παράσταση τῶν ἑπτὰ φιαλῶν.

Ἄς τὸ ἐξηγήσουμε μέ ἓνα ἀπλό παράδειγμα: Ὄταν πετάξουμε στὴν θάλασσα ἓνα χαλικάκι, τὸ νερό διαγράφει γύρω ἀπὸ αὐτό διάφορους κύκλους: ἓνα μικρὸ κύκλο στὴν ἀρχή, μεγαλύτερο ἔπειτα, ἀκόμη μεγαλύτερο μετά καὶ τελευταῖα διαγράφει τὸν πιὸ μεγάλο κύκλο καὶ χάνεται ἔπειτα ἡ παράσταση αὐτῆ τῶν κύκλων. Μέ τὴν ἀπλὴ αὐτὴ εἰκόνα θά ἐρμηνεύσουμε τὴν Ἀποκάλυψη.

Πραγματικά, ἡ σωστὴ ἐρμηνεία τῆς Ἀποκαλύψεως γίνεται μέ αὐτὴ τὴν «κυκλική» ἐρμηνεία.

Ο ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Εισαγωγή

Στα τελευταία τεύχη του περιοδικού μας είχαμε ερμηνεύσει κατά τὸ δυνατόν τὴν Θ.Λειτουργία, ὡς τὸ σημαντικότερο μυστήριο γιὰ τὴν ἔνωσή μας μετὸ Θεό. Παλαιότερα δὲ εἶχαμε ἀναφερθεῖ στὶς πολὺ σημαντικές Ἀκολουθίες τοῦ Ἑσπερινοῦ & τοῦ Ὁρθρου.

Στὰ ἐπόμενα τεύχη θὰ ἀσχοληθοῦμε μετὸν 1) Ἡμερήσιο λατρευτικὸ κύκλο τῶν Ἀκολουθιῶν καὶ 2) μετὸν Ἑβδομαδιαῖο δηλ. α) τῆς Κυριακῆς, β) τῆς Δευτέρας καὶ γ) τῶν ὑπολοίπων ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος.

1) Ἡμερήσιος κύκλος

Ἡ ἡμέρα, πρέπει νὰ ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Θεό καὶ νὰ τελειώνει μετὸν Θεό. Πρέπει νὰ ἀρχίζουμε τὴν ἡμέρα μετὸ προσευχή καὶ νὰ τὴν τελειώνουμε μετὸ προσευχή.

Ὅταν ξυπνᾶμε τὸ πρωὶ πρέπει νὰ λέμε τὴν ὀρθρινή μας προσευχή. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου εἶναι μεγάλη. Τὸ ἐννοῶ ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ λέτε ὅλη τὴν Ἀκολουθία αὐτή, γιατί εἶστε ἐργαζόμενοι ἄνθρωποι καὶ δὲν ἔχετε χρόνο. Ἄς εἶναι καλὰ τὰ Μοναστήρια μας, πού κάνουν καθημερινὰ τὴν Ὁρθρινή Ἀκολουθία. Ἀλλὰ πρέπει νὰ βρῖσκουμε καὶ ἐμεῖς στὸν κόσμο λίγο χρόνο γιὰ νὰ κάνουμε τὴν πρωινή προσευχή μας.

Ὅλα τὰ σπίτια τῶν Ὁρθοδόξων, μαζί μετὸ ἱερό Εὐαγγέλιο, τὰ ἅγια εἰκονίσματα καὶ τὸ καντήλι, πρέπει νὰ ἔχουν καὶ τὴν ἱερὴ Σύνοψη. Στὴν ἱερὴ Σύνοψη λοιπὸν ὑπάρχουν λίγα φύλλα πού ἔχουν τὴν πρωινή προσευχή. Ὅ,τι μπορεῖτε, ἀνάλογα μετὸν χρόνο πού ἔχετε, διαβάστε ἀπὸ ἐκεῖ. Ὅπωςδήποτε πρέπει νὰ λέτε τὸ «*Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου προσπίπτομέν σοι, ἀγαθέ...*» καὶ τὰ ἄλλα δύο ἐωθινὰ τροπάρια πού εἶναι στὴν συνέχεια· νὰ λέτε ἐπίσης τὸν ὕμνο τῆς Παναγίας μας «*Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...*» καὶ τέλος νὰ λέτε τὴν Δοξολογία. Στὴν πρωινή μας προσευχή πρέπει νὰ εὐχαριστοῦμε τὸν Θεό γιὰ τὴν νύχτα πού πέρασε καὶ νὰ τὸν παρακαλοῦμε γιὰ τὴν καινούργια μέρα πού μᾶς ἦλθε.

Μαζί μετὰ ἄλλα, μπορούμε νὰ λέμε καὶ αὐτὰ τὰ σύντομα καὶ ἀπλά λόγια: «*Θεέ μου, Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν καινούργια μέρα πού μουῦδωκες. Εὐλόγησέ την νὰ εἶναι εἰρηνική καὶ ἀναμάρτητη. Νὰ μὴν κάνω κακό τὴν ἡμέρα αὐτή καὶ νὰ μὴν πάθω κακό*».

«*Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σέ ἀνατίθηνι, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου*». Στὴν ἀγκαλιά τῆς Παναγίας καὶ κάτω ἀπὸ τὴν Σκέπη Της νὰ περνᾶμε τίς ἡμέρες μας, ἀδελφοί μου.

Τελείωσε ἡ ἡμέρα καὶ ἦλθε ἡ ἑσπέρα. Μετὸν ἑσπέ-

ρα ἀρχίζει ἡ ἄλλη ἡμέρα καὶ γι' αὐτὸ κάνουμε μιὰ ἄλλη Ἀκολουθία πού τὴν λένε Ἑσπερινό. Καὶ ἐδῶ θὰ πῶ πάλι: Ἄς εἶναι καλὰ τὰ εὐλογημένα Μοναστηράκια καὶ οἱ ἐνορίες μας πού κάνουν κάθε μέρα τὸν Ἑσπερινό καὶ κρατοῦν τὴν παράδοση τῆς ὀρθόδοξης Λατρίας μας.

Ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς, στὸν κόσμο πρέπει νὰ κάνουμε Ἑσπερινό, ἔστω κάτι ἀπὸ τὴν Ἀκολουθία αὐτή, ἂν δὲν μπορούμε νὰ πάμε στὸ Ναό.

Ἀπὸ τὴν Σύνοψη πάλι, κατὰ τίς 6 τὸ ἀπόγευμα, νὰ λέτε κάθε μέρα διαβαστὰ τὸ «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ «*Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς...*». Αὐτὸ τὸ λίγο καὶ μικρὸ πού θὰ κάνετε μόνοι σας σᾶς δένει μετὸν Ἐκκλησία, γιατί ἡ Ἐκκλησία ἔκανε τίς προσευχές αὐτές.

Καὶ προτοῦ νὰ κοιμηθεῖτε τὸ βράδυ, πάλι νὰ κάνετε τὴν προσευχή σας. Εἶναι πολὺ ἀναγκαῖα ἡ βραδυνή προσευχή, πῶ ἀναγκαῖα ἀπὸ

τίς ἄλλες. Καὶ ξέρετε ποῖο εἶναι τὸ μυστικό; Τὸ μυστικό εἶναι ὅτι τὴν νύχτα ἐμεῖς κοιμώμαστε, ἀλλὰ ὁ ἐχθρὸς μας διάβολος δὲν κοιμᾶται. Καὶ ὁ τρισκατάρατος αὐτὸς ἐκμεταλλεύεται τὴν νύχτα στὸν ὕπνο μας τὸ ὑποσυνείδητό μας, πού δὲν κοιμᾶται, καὶ πετᾶει σ' αὐτὸ τὴν «σαβούρα» του ὡς ἀκάθαρτους λογισμοὺς καὶ ἐπιθυμίες. Γι' αὐτὸ λοιπὸν εἶναι ἀναγκαῖα ἡ προσευχή μας πρὶν ἀπὸ τὸν ὕπνο· καὶ τὸ νόημα τῆς προσευχῆς αὐτῆς εἶναι ὅτι παραδίδουμε καὶ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα μας στὸν Θεό, γιὰ νὰ μᾶς προστατέψει ἀπὸ τὸν πονηρό.

«*Ἀπόδειπνο*» λέγεται ἡ βραδυνή αὐτή προσευχή. Νὰ κάνετε, τὸ Ἀπόδειπνο μαζί μετὸ ὅλη σας τὴν οἰκογένεια καὶ τὰ παιδιά σας. Κι ἂν ἀπὸ τὸν κόπο τῆς ἡμέρας δὲν μπορεῖτε νὰ κάνετε ὅλο τὸ Ἀπόδειπνο, κάνετε κάτι ἀπὸ αὐτό. Ἰδιαίτερα τὸ «*Πιστεύω*», τὸ «*Ἄσπιλε, ἀμόλυντε...*» καὶ τὸ «*Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα...*».

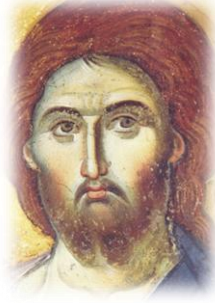
Τόσο πολὺ εἶναι ἀναγκαῖος ὁ ὕπνος, ὥστε τὰ κείμενά μας τὸν λένε «*φυσίζω*», γιατί δίνει ζωὴ· καὶ ἀκόμη ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει εἰδικὴ εὐχή πού διαβάσει ὁ ἱερεὺς στὸν ἄνθρωπο πού δὲν ἔχει ὕπνο. Ἀλλὰ ἂν ποτέ, ἔχετε ἀυπνία, τότε, ἔτσι ὅπως εἶστε ξαπλωμένοι στὸ κρεβάτι, νὰ κάνετε ἀπὸ μέσα σας προσευχή καὶ νὰ λέτε τὸ τροπάριο «*Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός...*».

Γιατὶ τὴν νύχτα γίνεται μιὰ ἄλλη Ἀκολουθία προσευχῆς, πού τὴν λέμε Μεσονυκτικό. Σ' αὐτὴν τὴν Ἀκολουθία ἀναφέρεται ἡ εὐχή τοῦ Ἀποδείπνου, πού λέει «*διανάστησον δέ ἡμᾶς (= ξύπνησέ μας) ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς*» (δηλαδή, τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ). Καὶ κύριο τροπάριο τοῦ Μεσονυκτικοῦ εἶναι τὸ «*Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται...*».

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Τί πιστεύουν οί αίρέσεις για τόν Χριστό (1)

Τò Πρόσωπο του Κυρίου μας Ίησοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ «ἀντιλεγόμενον σημεῖο», ὅπως προφήτεψε ὁ δίκαιος Συμεὼν κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Ὑπαπαντῆς (Λουκ. Β'34), ἀπὸ τὶς ἡμέρες τῆς ζωῆς Του μεταξύ των ἀνθρώπων, μέχρι σήμερα.

Αὐτὸ συμβαίνει γιατί δὲν εἶναι εὐχερῆς ἡ κατανόηση μὲ ἀκρίβεια, ἀπὸ τὸ περασμένο ἀνθρώπινο πνεῦμα, τῆς ἀπειρης συγκατάβασης τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὅποιος ἐνῶ εἶναι ἀχώρητος καὶ ἀπερίγραπτος, πῆρε μορφή δούλου, δηλαδή ἀνθρώπου, καὶ ἔζησε ὡς ἄνθρωπος. Τὸ ὑπερφυσικό του Ίησοῦ Χριστοῦ ὡς Θεοῦ, ποὺ βρίσκεται πέρα ἀπὸ τὸν χρόνο καὶ τὸν χῶρο, τὰ ὁποῖα εἶναι δεσμὰ γιὰ τὰ περασμένα ὄντα, κάνει ἀκατανόητο καὶ ἀσυμβίβαστο στὴ λογική, τὸ πῶς Αὐτὸς μὲ τὴν ἐνανθρώπηση, ἀφενὸς μὲν δεσμεύεται καὶ περιορίζεται, ἀφετέρου δὲ διατηρεῖ ὅλες τὶς ὑπερφυσικὲς θεϊκὲς Του ιδιότητες.

Σύμφωνα μὲ τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, στὸ πρόσωπο τοῦ Ίησοῦ Χριστοῦ, ἐνώνονται στενὰ καὶ ἀρμονικὰ δύο φύσεις, ἡ θεία καὶ ἡ ἀνθρώπινη, ποὺ κορυφώνονται τελικὰ σ' ἓνα πρόσωπο.

Πιστεύουμε ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι τέλειος στὴ θεότητα καὶ τέλειος στὴν ἀνθρωπότητα. Εἶναι ὁμοούσιος μὲ τὸν Πατέρα στὴ θεότητα, καὶ ὁμοούσιος ὁ ἴδιος στὴν ἀνθρωπότητα σὲ ὅλα μὲ ἐμᾶς, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Καὶ μετὰ τὴ σάρκωσή Του ὁ Ίησοῦς μετέχει πάντοτε στὴν Τριαδικὴ Θεότητα μὲ τὴ θεία οὐσία, ἡ ὁποία εἶναι τὸ κοινὸ γνῶρισμα στὴν Ἁγία Τριάδα, καὶ φέρει συγχρόνως καὶ ὅλα τα ἀνθρώπινα γνῶρισματα.

Γιὰ νὰ κατανοήσουμε μὲ εὐχέρεια τὸν χαρακτήρα τῶν δύο φύσεων τοῦ Ίησοῦ Χριστοῦ, θὰ ἐξετάσουμε γι Αὐτὸν **α)** Ποιὸς ἦταν πρὶν ἀπὸ τὴν ἐνσάρκωσή Του **β)** Ποιὸς ἔγινε μετὰ ἀπὸ αὐτήν.

α) Πρὶν ἀπὸ τὴν ἐνανθρώπηση Του ὁ Ίησοῦς, ὡς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶχε ὅλες τὶς ιδιότητες καὶ γνῶρισματα τοῦ Θεοῦ-Πατέρα κατὰ τὴν «οὐσία» καὶ ἦταν διαφορετικὸς μόνο κατὰ τὴν «ὑπόσταση». Ὄντας, λοιπόν, Θεὸς κατὰ τὴν οὐσία ὁ Ίησοῦς ἦταν καὶ ἀναρχος καὶ αἰδῖος καὶ παντοδύναμος καὶ παντογνώστης καὶ πανάγαθος. Ἐπομένως, ὅλες οἱ ιδιότητες καὶ ἐνέργειες ποὺ ἀνήκουν στὸν Πατέρα, ἀνήκουν καὶ στὸν Υἱό, διότι δὲν ὑπάρχει μεταξύ τους καμμιά διαφορὰ οὐσίας ἢ φύσεως.

Ἀπὸ αὐτὸ συμπεραίνεται ἐπίσης ὅτι ὁ Υἱὸς εἶναι ἴσος μὲ τὸν Πατέρα, δημιούργησε μαζί Του τὸν κόσμον, εἶναι ἀπλὸς καὶ ἀσύνθετος ὅπως ὁ Πατέρας, ἔχει τὴν ἴδια βούληση καὶ θέληση μὲ τὸν Πατέρα. Ὄντας λοιπόν ὁ Σωτῆρας τέλειος Θεός, κατέβηκε ἐπάνω στὴ γῆ, καὶ ἀνέλαβε ἀνθρώπινη σάρκα, δηλαδή τὸν τέλειο ἄνθρωπο, καὶ ἔγινε ὄχι μόνο Θεὸς οὔτε μόνο ἄνθρωπος, ἀλλὰ Θε-ἄνθρωπος, χωρὶς νὰ μεταβάλλει τὴ θεία Του φύση σὲ ἀνθρώπινη, οὔτε τὴν ἀνθρώπινη φύση Του, στὴ φύση τῆς θεότητός Του.

ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Μεγαλομάρτυς Προκόπιος 8 Ἰουλίου

Ὁ Νεανίας, αὐτὸ ἦταν τὸ εἰδωλολατρικό του ὄνομα, ἔζησε τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς χρόνους, τὴν ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποία αὐτοκράτορας τῆς Ρώμης ἦταν ὁ μέγας διώκτης τῶν Χριστιανῶν Διοκλητιανός. Ὁ πατέρας του ἦταν Χριστιανὸς καὶ ἡ μητέρα του εἰδωλολάτρισσα.

Ὁ πατέρας τοῦ ἁγίου, δὲν πρόλαβε νὰ τοῦ μιλήσει γιὰ τὸν Χριστό, γιατί πέθανε πολὺ νωρὶς. Ἔτσι ὁ Νεανίας, μεγάλωσε μὲ τὴν μητέρα του καὶ ἔγινε ἓνας φανατισμένος εἰδωλολάτρης, ὁ ὁποῖος ἐδίωκε μὲ μανία τοὺς Χριστιανούς.

Κάποτε ξεκίνησε γιὰ τὰ Ἱεροσόλυμα μὲ σκοπὸ νὰ διώξει τοὺς Χριστιανούς καὶ συνέβη σὲ αὐτὸν κάτι ἀνάλογο μὲ ἐκεῖνο ποὺ συνέβη στὸν Ἀπόστολο Παῦλο. Ἄκουσε τὸν Χριστὸ νὰ τὸν ρωτᾷ γιατί τὸν καταδιώκει καὶ στὴν συνέχεια εἶδε στὸν οὐρανὸ ἓναν κρυστάλλινο σταυρό. Πίστευσε στὸν Χριστὸ καὶ ἀπὸ διώκτης τῶν Χριστιανῶν ἔγινε κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου.

Μία νίκη του ἐπὶ τῶν Σαρακηνῶν, οἱ ὁποῖοι λεηλατοῦσαν τὰ περίχωρα τῆς πόλης τὴν ὁποία διοικοῦσε, εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα νὰ παρακινηθεῖ ἀπὸ τὴν μητέρα του νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς ψεύτικους θεοὺς τῶν εἰδώλων προσφέροντάς τους θυσία. Αὐτὸς, βέβαια, ἀρνήθηκε νὰ τὸ κάνει, λέγοντάς της ὅτι νίκησε μὲ τὴν δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Τότε ἐκείνη τὸν κατήγγειλε μὲ ἀποτέλεσμα νὰ συλληφθῇ καὶ νὰ βασανισθῇ σκληρὰ.

Ἐκείνη τὸν ὁδήγησε στὸν θάνατο καὶ αὐτὸς τῆς «χάρισε» τὴν ἀθανασία. Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη του, ἡ δύναμη τῆς προσευχῆς του καὶ τὰ θαύματα ποὺ τέλεσε, τὴν ἔκαναν νὰ ἀλλάξει γνώμη καὶ νὰ ὁμολογήσῃ μὲ παρρησία τὴν πίστη της στὸν Χριστὸ καὶ νὰ σφραγίσῃ αὐτὴ τῆς τὴν ὁμολογία μὲ τὸ αἷμα της.

Ὁ ἅγιος Προκόπιος πραγματικὰ πρόκοψε στὴν ζωὴ του. Γιὰ τὴν μεγάλη του ἀγάπη ἔλαβε ὡς δῶρο ἀπὸ τὸν Θεὸ τὸ χάρισμα τῆς πνευματικῆς ἀνδρείας. Ὄταν κατάλαβε, μετὰ τὴν ἀποκάλυψη τοῦ Χριστοῦ, σὲ τί μεγάλο ἁμάρτημα εἶχε πέσει, ἀπὸ ἄγνοια βέβαια, δὲν ἀπελπίστηκε, ἀλλὰ μετενόησε εἰλικρινὰ καὶ στράφηκε πρὸς τὸν Θεὸ ζητώντας Του νὰ τὸν συγχωρήσῃ καὶ νὰ τὸν ἐλεήσῃ.

Υπάρχουν πολλοὶ ἄνθρωποι στὴν ἐποχὴ μας ποὺ καταλαμβάνονται ἀπὸ ἀπελπισία, ὅταν διαπράξουν μιὰ μεγάλη ἁμαρτία. Ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος βλέπουν τὴν κατὰστασή τους καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὸ ὕψος τῆς πνευματικῆς ζωῆς καὶ ἀπογοητεύονται. Πέφτουν στὴν ἀπόγνωση. Μὲ τὴν ἀπόγνωση συνδέεται ἡ ἀκηδία. Ἀκριβῶς ἐκεῖ χρειάζεται ἡ πνευματικὴ ἀνδρεία...Μιὰ ἀνδρεία ψυχῆ καὶ ὅταν ἀκόμη ἁμαρτήσῃ, καὶ τότε δὲν ἀπογοητεύεται, ἀλλὰ στρέφεται στὸν Θεὸ καὶ ζητᾷ συγχώρηση, βέβαια ὅτι ὁ Θεὸς θὰ τὴν ἐλεήσῃ.

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
Μήν Ιούλιος έχων ημέρας 31 'Η ημέρα έχει ώρας 14 καί ή νύξ ώρας 10			1 Άγιων Αναργύρων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. <i>έορτάζον Παρεκκλήσιο Λόφου Νυμφών</i>	2 μ.Άγιασμός 8.30 π.μ.		4 Έσπερινός Κυριακής 6.00 μ.μ
5 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' Ματθαίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.		7 Άγ.Κυριακής Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.				11 Άγ.Εύφημίας & Άγ.'Ολγας Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Έσπερινός Κυριακής 7.00 μ.μ
12 ΚΥΡΙΑΚΗ Στ' Ματθαίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τò μυστήριο τῆς ἐξομολογήσεως θα τελεσθεῖ στις 21 Ἰουλίου ἀπὸ τῆς 6 μ.μ.				17 Άγ.Μαρίνης Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	18 Έσπερινός Κυριακής 7.00 μ.μ
19 ΚΥΡΙΑΚΗ Άγ.Πατέρων Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ. ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ 8.30 μ.μ. 01.00 π.μ.	20 Προφήτη 'Ηλία			Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ τελεῖται στὸ Ναὸ μας καθημερινῶς στις 7.00 μ.μ.		
26 ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' Ματθαίου Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.	27 Άγ.Μεγ. Παντελεήμονος Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.			Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριο κάθε Σάββατο ἀπὸ 11-12 π.μ.		

ΠΡΩΤΟ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Περιοδικὸ Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς

Ἱ.Ν. Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἁγίου Στεφάνου

Δ. Ε. Άγ. Στεφάνου - Δήμου Διονύσου Ἀττικῆς

Διεύθυνση: Κοιμ. Θεοτόκου 11, Άγ.Στέφανος 14565 Τηλέφωνο/ Fax: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr

Έτος 4^ο Τεύχος 42^ο - Ἰούλιος 2015